

- * Hvor faren skønnes at være så alvorlig, at den bør imødegås straks, men hvor der ikke er tale om en forbudssituation efter § 77, stk. 2, (overhængende, betydelig fare).
- * Hvor formålet med afgørelsen vil forspildes, hvis der ikke træffes foranstaltninger straks. Det vil typisk være aktuelt ved en kortvarig midlertidig arbejdsproces og midlertidige arbejdspladser, for eksempel byggepladser.
- * Hvor det vurderes, at det af hensyn til faren er nødvendigt at træffe midlertidige foranstaltninger her og nu, for eksempel i form af brug af personlige værnemidler, indtil den endelige påbudte foranstaltning med frist er etableret.
- * Hvor foranstaltningen faktisk kan etableres/iværksættes umiddelbart, for eksempel hvor unge arbejder i strid med reglerne.

Disse afgørelser skal efterkommes her og nu, selv om der klages over afgørelsen. Det betyder, at eventuelle foranstaltninger, der skal træffes til opfyldelse af afgørelsen, skal etableres straks.

En sådan afgørelse er forskellig fra afgørelser efter § 77, stk. 2, (»forbud«), idet virksomheden selv kan vælge metoden til opfyldelse af afgørelsen, herunder om arbejdet skal stoppes, eller der straks iværksættes andre foranstaltninger til opfyldelse af afgørelsen.

Hvis en virksomhed undlader at efterkomme sådanne afgørelser, vil det være en skærpende omstændighed i en eventuel efterfølgende straffesag.

Til stk. 4.

Bestemmelsen forventes anvendt ved mindre overskridelser af klagefristen, hvor en afvisning af klagen ville virke formalistisk.

Arbejdsmiljøklagenævnets mulighed for at tillægge en for sent indgivet klage opsættende virkning forudsættes kun at finde anvendelse i de tilfælde, hvor også rettidig klage har opsættende virkning.

Til stk. 5.

En afgørelse truffet af Arbejdsmiljøklagenævnet kan ikke indbringes for anden administrativ instans, men afgørelsen kan prøves ved de civile domstole.

Til nr. 24 (§ 81a)

Til stk. 1.

Arbejdsmiljøklagenævnet bliver efter forslaget eneste administrative klageinstans for afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljøloven. Klagenævnet består af en formand, repræsentanter for arbejdsmarkedets parter samt tre sagkyndige.

De beskikkede medlemmer kan dels optræde ved stedfortrædere, dels møde med bisiddere uden stemmeret. Hver af de repræsenterede parter vil få mulighed for at indstille flere stedfortrædere for deres medlemmer i nævnet.

Herudover foreslås det, at der til nævnet knyttes en person med særlig juridisk sagkundskab indstillet af Justitsministeriet, en person med særlig teknisk sagkundskab indstillet af Danmarks Tekniske Universitet og en person med særlig arbejdsmedicinsk sagkundskab indstillet af Sundhedsministeriet. Disse medlemmer af nævnet har ikke stemmeret.

Arbejdstilsynet, som i dag deltager uden stemmeret i Arbejdsmiljørådets møder, er ikke repræsenteret i Arbejdsmiljøklagenævnet.

Det forudsættes, at Folketingets Ombudsmand har indseende med nævnets virksomhed.

Til stk. 2.

Efter forslaget skal nævnets formand og dennes stedfortræder begge være fuldtidsansatte med Arbejdsmiljøklagenævnet som eneste ansættelsesområde.

Til stk. 3.

Udpegningsperioden er den samme, som den der er foreslået for Arbejdsmiljørådet.

Til stk. 4.

Repræsentanter for arbejdsmarkedets parter er i nævnet tillagt afgørelseskompetence, hvor de efter de gældende regler kun har haft mulighed for at udtale sig om sagerne gennem Arbejdsmiljørådet.

Sagsbehandlingen i Arbejdsmiljøklagenævnet forudsættes at foregå på baggrund af en skriftlig fremsstilling fra klager og en udtalelse fra Arbejdstilsynet. Da der i arbejdsmiljøssager i princippet ofte er tale om partssager, vil det ikke være hensigtsmæssigt med mulighed for personligt fremmøde for klagenævnet, idet både arbejdsgiver og arbejdstagere så skal have mulighed for fremmøde og gøres bekendt med de oplysninger, den anden part har fremlagt ved et personligt fremmøde.

Til stk. 5.

Visse kategorier af sager bør kunne afgøres efter en særlig hurtig procedure.

Efter forslaget får formanden eller dennes stedfortræder derfor kompetence til at afgøre visse sager på nævnets vegne. Disse sager skal således ikke afvente møder i nævnet, men kan afgøres umiddelbart på baggrund af udtalelsen fra Arbejdstilsynet, som har truffet afgørelsen i 1. instans. Formanden kan også